रविवारी जुलै 12, 2026

विषय — संस्कार

सोनेरी मजकूर: मीखा 6: 8

"परमेश्वर तुमच्याकडून पुढील गोष्टींची अपेक्षा करतो. दुसऱ्यांशी न्यायाने वागा. दया व निष्ठा ह्यावर प्रेम करा. तुमच्या परमेश्वरापुढे नम्र होऊन राहा. भेटी देऊन त्याच्यावर छाप पाडण्याचा प्रयत्न करु नता."

उत्तरदायी अध्ययन: इब्री लोकांस 9: 11-15

11 पण आता ख्रिस्त हा घडून आलेल्या चांगल्या गोष्टींचा मुख्य याजक म्हणून आला आहे. तो मनुष्याच्या हातांनी बांधला नव्हता अशा महान तसेच सर्व दृष्टींनी परिपूर्ण अशा मंडपामध्ये, या निर्मितीमधील,

12 बकरे किंवा वासरू यांचे रक्त घेऊन नव्हे, तर आपले स्वत:चेच रक्त घेऊन परमपवित्रस्थानात गेला; व त्याने सर्व काळासाठी स्वत:च एकदाच अर्पण करून आपल्याला कायमचे तारण मिळवून दिले.

13 कारण बकरे व बैल यांचे रक्त; तसेच कालवडीची राख त्यांच्यावर शिंपडले तर त्याची अपवित्र शरीरे शुद्ध होतात,

14 तर ख्रिस्ताचे रक्त देवासाठी त्याहून कितीतरी अधिक परिणामकारक अर्पण ठरू शकेल! ख्रिस्ताने सदाजीवी आत्म्याद्वारे आपल्या स्वत:चे डागविरहित आणि परिपूर्ण असे अर्पण केले. त्याचे रक्त आपल्या निर्जीव कर्मामुळे मरून गेलेली आपली सदसदविवेकबुद्धि शुद्ध करील. आशासाठी की, आपण जिवंत देवाची उपासना करू शकू.

15 पहिल्या काळात ज्या चुका झाल्या, त्या चुकांपासून सुटका व्हावी म्हणून देव आप्लाया वचनानुसार अनंतकालच्या वतनासाठी ज्या लोकांना बोलावितो, त्यांच्याकरिता ख्रिस्त हा नवीन कराराचा मध्यस्थ झाला आहे.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. मत्तय **4: 23**

23 येशू गालील प्रांतात सगळीकडे गेला, येशूने सभास्थानात जाऊन शिकविले व स्वर्गाच्या राज्याची सुवार्ता सांगितली. येशूने लोकांचे सर्व रोग व दुखणी बरी केली.

2. मत्तय 5: 1, 2, 7

1 शूने तेथे पुष्कळ लोक पाहिले. म्हणून येशू डोंगरावर गेला आणि खाली बसला, मग त्याचे शिष्य त्याच्याजवळ आले.
2 आणि त्याने त्यांना शिकविण्यास सरुवात केली. तो म्हणाला,
7 जे दयाळू ते धन्य, कारण त्यांचावर दया करण्यत येईल.

3. मत्तय 12: 1 (यीशु)-13

1 त्यादिवशी म्हणजे शब्बाथदिवशी येशू धान्याच्या शेतातून चालला होता. शेतात पीक उभे होते. येशूच्या शिष्याना भूक लागली होती, म्हणून ते कणसे मोडून खाऊ लागले.
2 जेव्हा परूश्यांनी हे पाहिले, तेव्हा ते येशूला म्हणाले, पाहा, तुमचे शिष्य शब्बाथ दिवशी जे करू नये ते करीत आहेत.
3 तेव्हा त्याने त्यांना म्हटले, दाविदाला व त्याच्याबरोबरच्या माणसांना भूक लागली तेव्हा त्याने काय केले, हे तुम्ही वाचले आहे काय?
4 देवाच्या मंदिरात तो गेला आणि त्याने व त्याच्या बरोबर असलेल्या लोकांनी समर्पित केलेल्या भाकरी खाल्ल्या. असे करणे नियमशास्त्रच्या विरूद्ध होते. फक्त याजकांनाच ती भाकर खाण्याची परवागी होती.
5 आणि तुम्ही नियमशास्त्र वाचले आहे की, प्रत्येक शब्बाथाच्या दिवशी मंदिरातील याजक मंदिरात शब्बाथ पवित्र पाळण्याविषयीचा नियम मोडीत असत परंतु ते तसे करू शकत असत.
6 मी तुम्हांला सांगतो की, मंदिरापेक्षा महान असा कोणीतरी येथे आहे.
7 पवित्र शास्त्र म्हणते, मला यज्ञपशूची अर्पणे नकोत, तर मला दया हवी.याचा खरा अर्थ तुम्हांला समजला असता तर तुम्ही या निर्दोष लोकांना दोष लावला नसता.
8 कारण मनुष्याचा पुत्र शब्बाथाचा प्रभु आहे.
9 येशूने ते ठिकाण सोडले व यहुद्यांच्या सभास्थानात तो गेला.
10 सभास्थानात हात वाळलेला एक मनुष्य होता. काही यहूद्यांनी येशूवर काही दोषारोप करता यावा या हेतूने त्याला विचारला, शब्बाथ दिवशी रोग बरे करणे योग्य आहे काय?
11 येशूने त्यांना उत्तर दिले, जर तुमच्यापैकी एखाद्याकडे मेंढरू असले व शब्बाथ दिवशी ते खड्ड्यात पडले, तर तो त्याला वर काढणार नाही काय?
12 तर मग मनुष्य मेंढरापेक्षा कितीतरी अधिक मौल्यवान आहे. म्हणून नियमशास्त्र लोकांना शब्बाथ दिवशी चांगले करण्याची मोकळीक देते.

13 मग येशू त्या वाळलेल्या हाताच्या मनुष्याला म्हणाला, तुझा हात पुढे सरळ कर. त्या मनुष्याने हात
लांब केला व तो हात बरा झाला आणि दुसऱ्या हातासारखाच चांगला झाला.

4. मार्क **1: 39-42**

39 मग तो सर्व गालीलातून, त्यांच्या सभास्थातून उपदेश करीत आणि भुते काढीत फिरला.
40 एक कुष्ठरोगी येशूकडे आला व त्याच्यापुढे गुडघे टेकून त्याने स्वत:ला बरे करण्याची विनंति केली. तो
येशूला म्हणाला, जर तुमची इच्छा असेल तर तुम्हामध्ये मला शुद्ध करण्याचे सामर्थ आहे.
41 येशूला त्याची दया आली. मग त्याने हात लांब केला आणि त्याला स्पर्श केला व त्याला म्हणाला, मला
तुला बरे करावयाचे आहे. तुझा कुष्टरोग बरा होवो.
42 आणि लगेच त्याचे कुष्ठ गेले व तो शूद्ध झाला.

5. लूक **10: 25-37**

25 नंतर एक नियमशास्त्राचा शिक्षक उभा राहिला आणि त्याने येशूची परीक्षा पाहण्याचा प्रथम केला, तो
म्हणाला, गुरुजी, अनंतकाळचे जीवन मिळण्यासाठी मी काय करावे?
26 तेव्हा येशू त्याला म्हणाला, नियमशास्त्रात काय लिहिले आहे? तू त्यांत काय वाचतोस?
27 तो म्हणाला, तू तुझा देव प्रभु याच्यावर पूर्ण अंत:करणाने, पूर्ण आत्म्याने, पूर्ण शक्तिने प्रीति कर. व
स्वत:वर जशी प्रीति करतोस तशी तू आपल्या शेजाऱ्यावरही प्रीति कर.
28 तेव्हा येशू त्याला म्हणाला, तू बरोबर उत्तर दिलेस, हेच कर म्हणजे तू चिरकाल राहशील.
29 पण आपण योग्य प्रश्न विचारला आहे हे इतरांना दाखवून देण्यासाठी त्याने येशूला विचारले, मग माझा
शेजारी कोण?
30 येशूने उत्तर दिले, एक मनुष्य यरुशलेमाहून यरीहोस निघाला होता. आणि तो लुटारुंच्या हाती
सापडला. त्यांनी त्याचे कपडे काढून घेतले. त्यांनी त्याला मारले, आणि त्याला अर्धमेला टाकून ते
निघून गेले.
31 तेव्हा त्याचवेळी एक याजक त्या रस्त्याने जात होता. याजकाने त्याला पाहिले, पण तो रस्त्याच्या
दुसऱ्या बाजूने निघून गेला.
32 त्याच मार्गाने एक लेवी त्या ठिकाणी आला. लेव्याने त्याला पाहिले. व तो सुध्दा रस्त्याच्या दुसऱ्या
बाजूने निघून गेला.
33 नंतर एक शोमरोनी त्याच रस्त्याने प्रवास करीत तेथे आला. जेव्हा त्याने त्या मनुष्याला पाहिले, तेव्हा
त्याला त्याच्याविषयी कळवळा आला
34 तो त्याच्याजवळ आला त्याच्या जखमांवर तेल व द्राक्षारस ओतून त्या बांधल्या. नंतर त्या शोमरोन्याने
त्याला आपल्या गाढवावर बसविले व त्याला उतारशाळेत आणले, व त्याची देखभाल केली.

35 दुसऱ्या दिवशी त्याने दोन दीनार।(सुमारे वीस रुपये) काढले आणि उतारशाळेच्या मालकाला दिले व म्हणाला, याची चांगली देखभाल कर म्हणजे यापेक्षा जे तू अधिक खर्च करशील ते मी परत आल्यावर तुला देईन.

36 लुटारुंच्या तावडीत जो मनुष्य सापडला होता, त्याचा त्या तिघांपैकी कोण खरा शेजारी होता असे तुला वाटते?

37 तो नियमशास्त्राचा शिक्षक म्हणाला, ज्याने त्या गरजू जखमी प्रवाशावर दया मनापासून केली तो. तेव्हा येशू त्याला म्हणाला, जा आणि तूही तसेच कर.

6. मत्तय 26: 17-20, 26-28

17 बेखमीर भाकारीच्या सणाच्या पहिल्या दिवशी येशूचे शिष्य त्याच्याकडे आले. ते म्हणाले, वल्हांडण सणाच्या जेवणाची सर्व तयारी आम्ही करणार आहोत. वल्हांडण सणाचे जेवण कोठे करावे अशी तुमची इच्छा आहे?

18 येशू म्हणाला, ज्याला मी ओळखतो अशा त्या माणसाकडे खेड्यात जा आणि त्याला म्हणा, गुरूजी म्हणतात: माझी वेळ जवळ आली आहे. तुझ्या घरी मी माझ्या शिष्यांसह वल्हांडण सण साजरा करणार आहे.

19 येशूने जे सांगितले होते ते त्याच्या शिष्यांनी केले आणि त्यांनी वल्हांडण सणाचे जेवण तयार केले.

20 संध्याकाळ झाल्यावर येशू आपल्या शिष्यांबरोबर मेजाशी जेवावयास बसला.

26 ते जेवण करीत असताना येशूने भाकर घेतली. तिच्याबद्दल देवाचे उपकार मानले. आणि ती मोडली. त्याने ती भाकर आपल्या शिष्यांना दिली. तो म्हणाला, हे घ्या आणी खा. हे माझे शरीर आहे.

27 नंतर येशूने द्राक्षारसाचा प्याला घेतला. त्याबद्दल देवाचे उपकार मानले आणि तो शिष्यांना दिला. येशू म्हणाला, तुम्ही सर्वांनी यातील प्यावे. कारण हे माझे रक्त आहे,

28 हे नवा करार प्रस्थापित करते. ते पुष्कळ लोकांकरिता ओतले जात आहे. यासाठी की त्यांच्या पापांची क्षमा व्हावी.

7. रोमकरांस 12: 1, 2

1 म्हणून बंधूनो, देवाच्या दयेमुळे मी तुम्हांला विनवितो की, तुमची शरीरे देवाला संतोष देणारा जिवंत यज्ञ अशी अर्पण करा. ही तुमची आध्यात्मिक सेवा आहे.

2 आणि यापुढे या जगाच्या आदर्शाप्रमाणे आचरण करु नका, त्याऐवजी तुमच्या मनाच्या नवीनपणामुळे तुमचा बदल होऊ द्या. यासाठी की देवाची पूर्ण आणि त्याला आनंद देणारी उत्तम इच्छा काय आहे हे तुम्हांला कळावे व तिचा तुम्ही स्वीकार करावा.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 241: 19-22

सर्व भक्तीचे सार म्हणजे दिव्य प्रेमाचे प्रतिबिंब आणि प्रदर्शन, आजार बरे करणे आणि पापांचा नाश करणे. आमचे गुरु म्हणाले, "जर तुम्ही माझ्यावर प्रेम करता, तर माझ्या आज्ञा पाळा."

2. 4: 5-9

आपल्या स्वामींच्या आज्ञा पाळणे आणि त्यांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करणे, हेच त्यांच्याप्रती आपले योग्य कर्तव्य आहे आणि त्यांनी केलेल्या सर्व गोष्टींबद्दल आपली कृतज्ञता व्यक्त करण्याचा हाच एकमेव योग्य पुरावा आहे.

3. 25: 22-3

पाप आणि रोगांवर आपले नियंत्रण दाखवूनही, त्या महान गुरूंनी इतरांना त्यांच्या स्वतःच्या भक्तीचे आवश्यक पुरावे देण्यापासून मुळीच सूट दिली नाही. त्यांनी त्यांच्या मार्गदर्शनासाठी कार्य केले, जेणेकरून ते त्यांच्याप्रमाणेच ही शक्ती प्रदर्शित करू शकतील आणि तिचे दिव्य तत्त्व समजू शकतील. गुरूंवरील अढळ श्रद्धा आणि आपण त्यांच्यावर उधळू शकणारे सर्व भावनिक प्रेम, केवळ आपल्याला त्यांचे अनुकरण करणारे बनवणार नाही. आपण जाऊन तसेच केले पाहिजे, नाहीतर आपल्या गुरुंनी कष्ट करून आणि दुःख सोसून आपल्याला प्रदान केलेल्या महान आशीर्वादांचा आपण पुरेपूर उपयोग करून घेत नाही.

4. 27: 22-27

येशूने एकाच वेळी सत्तर शिष्यांना पाठवले, पण त्यांपैकी केवळ अकरा जणांनीच एक उल्लेखनीय ऐतिहासिक नोंद ठेवली. परंपरेनुसार, त्याचे आणखी दोन-तीनशे शिष्य होते ज्यांची नावे अज्ञात आहेत. "बोलावले आहे पुष्कळ, पण निवडले आहेत थोडेच." ते कृपेपासून दूर गेले कारण त्यांना त्यांच्या गुरूची शिकवण कधीच खऱ्या अर्थाने समजली नाही.

5. 135: 26-32

येशूने शिकवलेला ख्रिस्ती धर्म हा कोणताही पंथ, विधींची प्रणाली किंवा कर्मकांडी यहोवाकडून मिळालेली विशेष देणगी नव्हता; तर तो केवळ ख्रिस्ताच्या किंवा सत्याच्या नावाने नव्हे, तर सत्याचे प्रकटीकरण म्हणून, चूक दूर करून आणि आजारी लोकांना बरे करणाऱ्या दैवी प्रेमाचे प्रदर्शन होते, जसे दैवी प्रकाशाच्या चक्रांमध्ये घडणे आवश्यक आहे.

6. 54: 1-4, 13-17

आपल्या विशाल मानवी जीवनातून त्यांनी दिव्य जीवन प्रकट केले. आपल्या निर्मळ स्नेहाच्या विशालतेतून त्यांनी प्रेमाची व्याख्या केली.

आपल्या दिव्य कार्याची साक्ष देताना, त्यांनी हा पुरावा सादर केला की जीवन, सत्य आणि प्रेम हे जडवस्तूद्वारे नव्हे, तर मनाद्वारे आजारी आणि पापी लोकांना बरे करतात आणि मृत्यूवर विजय मिळवतात. हाच दिव्य प्रेमाचा सर्वोच्च पुरावा होता जो ते देऊ शकले असते.

7. 51: 19-24

त्यांचे सर्वोत्तम उदाहरण आपल्या सर्वांच्या उद्धारासाठी होते, पण ते केवळ त्यांनी केलेल्या आणि इतरांना शिकवलेल्या कार्यांमधूनच शक्य होते. बरे करण्यामागे त्यांचा उद्देश केवळ आरोग्य परत मिळवणे हा नव्हता, तर त्यांचे दिव्य तत्त्व प्रकट करणे हा होता. ते जे काही बोलले आणि केले, त्या सर्वांतून त्यांना ईश्वर, सत्य आणि प्रेम यांची प्रेरणा मिळाली होती.

8. 40: 25-30

आमचे स्वर्गीय पिता, दिव्य प्रेम, अशी मागणी करतात की सर्व मनुष्यांनी केवळ त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाची उपासना न करता, आपल्या स्वामी आणि त्यांच्या प्रेषितांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करावे. ही खेदाची गोष्ट आहे की 'दैवी सेवा' या शब्दाचा अर्थ दैनंदिन कृतींऐवजी सार्वजनिक उपासना असा सर्रासपणे घेतला जातो.

9. 487: 25-2

प्रेषित याकोब म्हणाला, "तू तुझ्या कर्मांशिवाय तुझा विश्वास मला दाखव, म्हणजे मी माझ्या कर्मांनी माझा विश्वास तुला दाखवीन." जीवन म्हणजे देव, आत्मा आहे, ही समज जीवनाच्या अमर सत्यावर, त्याच्या सर्वशक्तिमानतेवर आणि अमरत्वावर आपला विश्वास दृढ करून आपले आयुष्य वाढवते.

हा विश्वास एका समजलेल्या तत्त्वावर अवलंबून असतो. हे तत्त्व रोगग्रस्तांना बरे करते आणि गोष्टींचे चिरस्थायी व सुसंवादी पैलू प्रकट करते. आमच्या शिकवणींचा परिणाम म्हणजे त्यांची पुरेशी पुष्टी होय.

10. 32: 15-27

ते जेवत असताना, येशूने भाकर घेतली, तिला आशीर्वाद दिला व तिचे तुकडे केले आणि ती शिष्यांना देऊन म्हणाला, “घ्या, खा; हे माझे शरीर आहे.” आणि त्याने प्याला घेतला, आभार मानले आणि तो त्यांना देत म्हणाला, “तुम्ही सर्वजण प्या.”

जर संस्काराला केवळ भाकर आणि द्राक्षारसापुरते मर्यादित ठेवले, तर त्याचा खरा आध्यात्मिक अर्थ हरवून जातो. शिष्यांनी जेवण केले होते, तरीही येशूने प्रार्थना केली आणि त्यांना भाकर दिली. शब्दशः अर्थाने हे मूर्खपणाचे ठरले असते; परंतु त्याच्या आध्यात्मिक अर्थानुसार, ते स्वाभाविक आणि सुंदर होते. येशूने प्रार्थना केली; त्याने आपले हृदय अधिक तेजस्वी, आध्यात्मिक दृष्टिकोनांनी ताजेतवाने करण्यासाठी भौतिक इंद्रियांपासून स्वतःला दूर केले.

11. 35: 19 (आमचा बाप्तिस्मा)-29

आपला बाप्तिस्मा म्हणजे सर्व प्रकारच्या चुकांपासून शुद्धीकरण होय. आपली मंडळी प्रेम या दैवी तत्त्वावर उभारलेली आहे. आपण या मंडळीशी तेव्हाच एकरूप होऊ शकतो, जेव्हा आपण आत्म्याने नवजात असतो, जेव्हा आपण प्रेमाची फळे प्रकट करून—म्हणजेच चुकांना दूर करून आणि आजारी लोकांना बरे करून—सत्य असलेल्या जीवनापर्यंत आणि जीवन असलेल्या सत्यापर्यंत पोहोचतो. आपला पवित्र प्रसाद हा एकाच देवाबरोबरचा आध्यात्मिक सहभाग आहे. आपली भाकर, "जी स्वर्गातून खाली येते," ती सत्य आहे. आपला प्याला म्हणजे क्रूस. आपला द्राक्षारस म्हणजे प्रेमाची प्रेरणा, तोच प्याला जो आपल्या प्रभूने स्वतः प्यायला आणि आपल्या अनुयायांना त्याची शिफारस केली.

12. 33: 27 (ख्रिश्चन)-17

ख्रिस्तीजनांनो, तुम्ही त्याचा प्याला पीत आहात का? तुम्ही नव्या कराराच्या रक्तात, म्हणजेच देवाच्या नव्या आणि उच्च ज्ञानासोबत येणाऱ्या छळात सहभागी झाला आहात का? जर नाही, तर तुम्ही असे म्हणू शकता का की तुम्ही येशूच्या प्याल्याद्वारे त्याचे स्मरण केले आहे? जे येशूच्या स्मरणार्थ भाकर खातात आणि द्राक्षारस पितात, ते सर्व त्याचा प्याला पिण्यास, त्याचा वधस्तंभ उचलण्यास आणि ख्रिस्त-तत्त्वासाठी सर्व काही सोडून देण्यास खरोखर तयार आहेत का? मग, चूक दूर करून आणि देहाला 'पवित्र, देवाला स्वीकारार्ह' बनवून सत्य ज्ञानात आले आहे हे दाखवण्याऐवजी, ही प्रेरणा एका मृत विधीला का दिली जाते? जर ख्रिस्त, म्हणजेच सत्य, आपल्यासमोर प्रकट होऊन आले असेल, तर इतर कोणत्याही स्मरणाची आवश्यकता नाही, कारण प्रकट होणे म्हणजे इम्मानुएल, म्हणजेच देव आपल्याबरोबर आहे; आणि जर एखादा मित्र आपल्याबरोबर असेल, तर त्या मित्राच्या स्मारकांची आपल्याला काय गरज आहे?

जर पवित्र संस्कारात सहभागी झालेल्या प्रत्येकाने खरोखरच येशूच्या दुःखांचे स्मरण केले असते आणि त्याचा प्याला प्यायला असता, तर त्यांनी जगात क्रांती घडवून आणली असती. जर जे कोणी भौतिक प्रतीकांद्वारे त्याचे स्मरण करू इच्छितात, ते सर्व जर क्रूस उचलतील, आजारी लोकांना बरे करतील, वाईट शक्तींना दूर करतील आणि गरिबांना ख्रिस्ताचा, म्हणजेच सत्याचा, उपदेश करतील—हाच ग्रहणशील विचार—तर ते सहस्रवर्षाचे आगमन घडवून आणतील.

13. 55: 16-26

माझी थकलेली आशा त्या आनंदी दिवसाची पूर्तता करण्याचा प्रयत्न करते, जेव्हा मनुष्य ख्रिस्ताच्या विज्ञानाला ओळखेल आणि आपल्या शेजाऱ्यावर स्वतःसारखे प्रेम करेल, जेव्हा त्याला परमेश्वराची सर्वशक्ती आणि दिव्य प्रेमाची रोगनिवारक शक्ती, तिने मानवजातीसाठी जे काही केले आहे आणि करत आहे त्यातून, जाणवेल. दिलेली वचने पूर्ण होतील. दिव्य रोगनिवारक शक्तीच्या पुनरागमनाची वेळ सर्वकाळात आहे; आणि जो कोणी आपले ऐहिक सर्वस्व दिव्य विज्ञानाच्या वेदीवर अर्पण करतो, तो आता ख्रिस्ताचा प्याला पितो, आणि ख्रिस्ती रोगनिवारक शक्तीच्या आत्म्याने व सामर्थ्याने परिपूर्ण होतो.

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेलः "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करु द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करु आणि त्यांच्यावर राज्य करु दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. *4*

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. *1*

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरूद्ध दररोज स्वत: चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदा .्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. *6*

हा बायबलचा धडा स्वतंत्र प्लेनफिल्ड ख्रिश्चन सायन्स चर्चने तयार केला होता. मॅरी बेकर एडी यांनी लिहिलेल्या किंग जेम्स बायबलमधील क्रिस्टिकल कोटेशन्स आणि ख्रिश्चन सायन्स टेक्स्टबुक, सायन्स अँड हेल्थ विथ की टू द स्क्रिप्चर्समधील सुधारात्मक परिच्छेदांची रचना आहे.